

РЕШЕНИЕ

№ 401

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 14.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7398** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.49, ал.3 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/.

Образувано е по жалба на „НЕКСТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД, [населено място], срещу Заповед № 3286з-2257/24.06.2022г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи, с която на жалбоподателя на основание чл. 41, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ и чл. 49, ал.1, т.1 във вр. с чл. 47, т.2, б. „а“ ЗЧОД е отнет лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 1900/11.05.2012 г., издаден на „СЕКЮРИТИ НОРД“ ЕООД /настоящо наименование „НЕКСТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД/.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения акт като незаконосъобразен, издаден при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Посочва, че са нарушени изискванията на чл. 26, във вр. с чл. 18а АПК за уведомяване на страната за започването на административното производство. В декларация с изх. № 022/18.09.2020г. жалбоподателят посочил адрес за кореспонденция [населено място], район Н., п.к. № 1220, [улица], както и мобилен и стационарен телефон за връзка с дружеството. Твърди, че не бил уведомен на нито един от двата адреса или посочени телефонни номера съгласно изискванията на чл. 26 АПК, не била изпълнена и процедурата по чл. 18а, ал. 9 АПК, а административният орган директно приложил чл. 18а, ал. 10 АПК. В резултат жалбоподателят не бил уведомен надлежно за започналото производство, което представлявало съществено нарушение на

административнопроизводствените правила, основание за отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Моли за отмяна на оспорения административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адв К., поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът по оспорването - директора на Главна дирекция „Национална полиция“, чрез процесуалния си представител юрк. С., в съдебно заседание оспорва жалбата. Прави се извод за законосъобразност на оспорения акт, издаден от компетентен орган в съответствие с процесуалните правила и целта на закона. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Отправя искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „НЕКСТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД /предишно наименование „СЕКЮРИТИ НОРД“ ЕООД/ притежава лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 1900/11.05.2012 г. за дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗЧОД, а именно лична охрана на физически лица и охрана на имущество на физически или юридически лица за територията на цялата страна. Лицензът е издаден без срок.

С писмо – уведомление с изх. № С210022-053-0000395/12.10.2021г. от публичен изпълнител при ТД на НАП - С. ответникът е уведомен за наличие на непогасени задължения на жалбоподателя „НЕКСТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД в размер над 5 000 /пет хиляди/лева. С писмо – уведомление с изх. № С210022-178-0025937/12.10.2021г. от публичен изпълнител при ТД на НАП - С. ответникът е уведомен за наличие на непогасени задължения на жалбоподателя по справки – декларации за ДДС, декларация обр. 6 (УПФ, ЗО И ДОО) и декларация по ЗКПО за периода 2019 г. – 2021 г.

В отговор на няколко запитвания от страна на ответника, е получено писмо с изх. № ЕО 36-00-4 #1/21.02.2022г. от ТД на НАП – С., в което се посочва, че към 17.02.2022г. по отношение на „НЕКСТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД са установени следните публични задължения за 1. Данък добавена стойност по справки- декларации за периода 2019 г.- 2021 г., за задължения по декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2020г.; по декларации образец 6 по ЗДДФЛ, Фонд Държавно обществено осигуряване, Здравно осигуряване и универсален пенсионен фонд за периода 2019 г. – 2022 г. В писмото се посочва, че липсват данни за допуснато разсрочване, отсрочване или спиране на събиране на вземанията от страна на държавата, като е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2019г., по което е наложен заповед за спиране на банкови сметки, по които няма наличности.

Изготвена е докладна записка до директора на Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи за одобряване на съобщение за откриване на производство по отнемане на лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 1900/11.05.2012 г. за дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗЧОД на жалбоподателя поради установени публични задължения в размер над 5 000 лв. - основание по чл. 49, ал.1, т. 1 във вр. с чл. 47, т. 2, б. „а“, пр. 2 от ЗЧОД.

Изготвено е съобщение с рег. № 328600 – 10863/01.03.2022г. на директора на Главна

дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи, адресирано до жалбоподателя, за откриване на производство по отнемане на лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 1900/11.05.2012 г. за дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗЧОД на жалбоподателя поради установени публични задължения в размер над 5 000 лв., основание по чл. 49, ал.1, т. 1 във вр. с чл. 47, т. 2, б. „а“, пр. 2 от ЗЧОД, с което на жалбоподателя е предоставен 7 – дневен срок за становище.

Съобщението е изпратено на „НЕКСТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД на 02.03.2022г. с препоръчано писмо на адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] и не е доставено, като е върнато на изпращача с отбелязване, че не е потърсено. Изпратено е второ писмо с пощенско клеймо от 05.03.2022г. на посочения адрес на жалбоподателя, което отново се е върнало с отбелязване „непотърсено“.

Направено е предложение с рег. № 3285р-31835/24.06.2022г. от началник сектор ЛКЧОД - О. до директора на ГД „Национална полиция“ към МВР за отнемане на лиценз за извършване на частна охранителна дейност на жалбоподателя на основание чл. 49, ал.1, т.1 във вр. с чл. 47, т.2 б. „а“ от ЗЧОД.

Последвало е издаването от ответника - директор на Главна дирекция „Национална полиция“ на оспорената Заповед № 3286з-2257/24.06.2022 г., с която е отнет лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 1900/11.05.2012 г. по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗЧОД, за територията на цялата страна, издаден на дружеството. В заповедта, като правно основание за издаването ѝ е посочена разпоредбата на чл. 49, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 47, т. 2, б. „а“ от ЗЧОД. Мотивите за отнемане на лиценза са констатирани публични задължения към осигурителни фондове по декларации обр. 6, декларация по ЗКПО и справки – декларации по ЗДДС, във връзка с които е образувано и изпълнително дело при публичен изпълнител, като са наложени запори по банкови сметки на дружеството без наличност. Посочено, е че дружеството не е уведомено за започване на производството, като съобщенията са се върнали неполучени.

Заповедта е връчена на представител на дружеството на 25.07.2022г.

Жалбата е подадена на 02.08.2022 г. чрез Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи.

Към жалбата е представена декларация от жалбоподателя от 18.09.2020 г., в която декларира, че по отношение на дружеството са настъпили промени по чл. 41, ал.3 ЗЧОД, считано от 08.09.2020г., а именно нов адрес на управление [населено място], район Искър, [жк], [жилищен адрес].

При така установената фактическа обстановка, съдът в настоящия състав намира следното от правна страна:

Жалбата е допустима - подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК и от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, при спазване на преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира следното:

Обжалваният акт е издаден от компетентен административен орган - директора на Главна дирекция "Национална полиция", който съгласно чл. 40 ЗЧОД е оправомощеният от закона орган да издава, респективно отказва издаването на лицензи за извършване на частна охранителна дейност. По аргумент и от чл. 49 ЗЧОД,

където са уредени основания за отнемане на лиценз, във вр. с чл. 40 от закона, органът който е компетентен да издаде лиценз, е компетентен и да го отнеме. В настоящия случай оспорената заповед е издадена от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“, който съгласно цитираните разпоредби се явява материално компетентен орган по издаване, отказване и отнемане лицензи по реда на ЗЧОД.

Оспорената заповед е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал.2 АПК, доколкото в ЗЧОД липсват изрични изисквания към формата и съдържанието на акта, с оглед което не се установява основанието за отмяна на акта по чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.2 АПК.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание.

В жалбата са изложени съображения за издаване на оспорваната заповед поради нарушение на процедурата за уведомяване на заинтересованата страна за започване на административното производство. Съгласно чл. 26 АПК, ал.1 от АПК административният орган уведомява освен заявителя и заинтересовани граждани и организации за започване на производството. Редът за уведомяване е разписан в чл. 18а във вр. с чл. 26, ал.2 АПК. Безспорно между страните е, че жалбоподателят, който е адресат на издадения административен акт, не е уведомен за откриване на производството, тъй като двете изпратени чрез „Български пощи“ ЕАД писма по седалището и адреса му на управление в [населено място],[жк][жилищен адрес] са се върнали като непотърсени. Разпоредбата на чл. 18а, ал. 9 от АПК предписва, че в случаите, когато страната не може да бъде намерена на адреса и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, уведомяването се извършва чрез залепване на уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, съобщението се пуска и в нея. Документите или книгата се смятат за връчени с изтичането на срока за получаването им от канцеларията на органа или на съда. По делото няма данни на адреса на жалбоподателя да е залепено уведомление. Поради това, съдът констатира извършеното нарушение на чл.26, ал.1 АПК във връзка с чл. 18а от АПК.

От друга страна жалбоподателят, въпреки предоставената му от съда възможност, не е ангажирал доказателства за това, че приложената по делото от него декларация с изх. № 022/18.09.2020г., в която е посочил адрес за кореспонденция [населено място], район Н., п.к. № 1220, [улица], е достигнала до ответника.

На следващо място, разпоредбата на чл. 12 от АПК въвежда принципа за откритост, достоверност и пълнота на информацията в производството по издаване на индивидуалния административен акт, а съгласно чл. 34, ал. 3 от АПК административният орган осигурява на страните възможност да изразят становище по събраните доказателства, както и по предявените искания, като могат да правят писмени искания и възражения. Най-сетне, разпоредбата на чл. 35 от АПК изисква да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и да се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите лица. Безспорно нарушението на процедурата за уведомяване на адресата на административния акт представлява нарушение на административнопроизводствените правила. За да бъде основание за отмяна на оспорения акт, това нарушение следва от категорията на съществените. Съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това

нарушение на административнопроизводствените правила, което е довело или е могло да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, обект на административния акт. В настоящия случай, нито една от тези предпоставки не е налице. Въпреки че не е взел участие в административното производство, жалбоподателят е могъл да упражни правото си на защита в максимална степен в рамките на съдебното производство, като направи възражения, изрази становище по представените доказателства или направи нови доказателствени искания. Такива възражения не са направени от жалбоподателя, нито са ангажирани доказателства, които да се отразят на правилността на крайните изводи на административния орган, тоест нарушението на процесуалните правила не е довело до издаване на акта при неизяснена фактическа обстановка. Поради изложените съображения съдът счита, че в случая не е налице соченото от жалбоподателя основание за отмяна на административния акт по чл. 146, т.3 АПК. В тази посока е и трайната практика на Върховния административен съд /Решение № 13275 от 04.12.2008 г. по адм. д. № 4044/2008 г. на ВАС, Решение № 8916 от 20.06.2012 г. по адм. д. № 5380/2012 г. на ВАС, Решение № 4976 от 15.04.2010 г. по адм. д. № 1220/2010 г. на ВАС/.

При издаване на акта не се констатира и други нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от категорията да повлияят или да са могли да повлияят върху крайното решение по същество на административния орган.

При издаване на оспорената заповед не се установява допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал.1, т.1 от ЗЧОД, която е послужила като основание за издаване на оспорваната заповед, лицензът се отнема с мотивирана заповед в случаите по чл. 47, т. 2,б. а ЗЧОД, когато едноличният търговец или юридическото лице има задължения към държавата или към осигурителните фондове за задължително обществено осигуряване, освен ако компетентният орган е допуснал разсрочване или отсрочване на задълженията.

Безспорно установено по делото е, че жалбоподателят е бил лицензиран за извършване на частна охранителна дейност по ЗЧОД – притежава лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 1900/11.05.2012 г. за дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗЧОД, а именно лична охрана на физически лица и охрана на имущество на физически или юридически лица за територията на цялата страна. Констатирано е наличието на непогасени задължения на жалбоподателя към държавата и осигурителните фондове за задължително обществено осигуряване за периода 2019-2021 г., без да е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, както е видно от представените по делото писмо с изх. № ЕО 36-00-4 #1/21.02.2022г. от ТД на НАП – С., уведомление с изх. № С210022-053-0000395/12.10.2021г. от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. и писмо – уведомление с изх. № С210022-178-0025937/12.10.2021г. от публичен изпълнител при ТД на НАП – С.. По делото не са ангажирани доказателства в обратната посока. Напротив – от писмо – отговор от НАП, ТД на НАП – С. – офис „И.“, постъпило по делото на 19.01.2023г., се потвърждава така установеното, а именно, че за жалбоподателя има данни за наличие на публични задължения към 09.01.2023г.

При това положение съдът приема за установено по делото, че към датата на постановяване на оспорвания административен акт, жалбоподателят е имал

задължения към бюджета и към осигурителните фондове за данъци и задължително обществено осигуряване, които не са били отсрочени или разсрочени. Следователно за ответника е възникнало задължение да постанови акт за отнемане на лиценза на дружеството жалбоподател.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора в полза на Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НЕКСТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД, [населено място], срещу Заповед № 3286з-2257/24.06.2022г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА „НЕКСТ СЕКЮРИТИ“ ЕООД, [населено място], представлявано от управителя Е. Б. В., да заплати на Главна дирекция "Национална полиция", сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: